

Vergaderjaar 2009–2010

31 001

Programma voor Jeugd en Gezin

Nr. 88

BRIEF VAN DE MINISTER VOOR JEUGD EN GEZIN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 25 maart 2010

De algemene commissie voor Jeugd en Gezin heeft gevraagd om een reactie op het bericht in het AD van 17 februari 2010 over het wantrouwen van consultatiebureaus door ouders (2010Z03265/2010D09279). Ik ga graag in op dit verzoek. Hieronder treft u mijn reactie aan.

Het artikel beschrijft dat Ouders Online een tendens waarneemt waarbij ouders steeds meer terughoudend zijn met het praten over opvoedproblemen bij het consultatiebureau. De hoofdredacteur van Ouders Online, Justine Pardoën, adviseert ouders om naar een onafhankelijke deskundige te stappen.

Wanneer het vertrouwen van ouders in de consultatiebureaus daadwerkelijk zou teruglopen, dan zou ik dat ten zeerste betreuren. Consultatiebureaus zijn steeds vaker onderdeel van een Centrum voor Jeugd en Gezin. Het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG) is bedoeld om laagdrempelig hulp bij allerlei opvoedvragen te bieden. Het signaleren van probleemgezinnen is zeker niet het doel. Het gaat er om, mensen op het juiste moment gepaste hulp aan te bieden. Ouders en kinderen komen hierbij niet onnodig snel in zware hulptrajecten terecht. De bedoeling is juist om deze trajecten te voorkomen. Allereerst zal met de ouders worden nagegaan waar zij behoefte aan hebben en de hulp wordt daar ook op toegesneden. Uitgangspunt is dat mensen zelf de regie op de opvoeding van hun kinderen houden. Professionals ondersteunen en stimuleren hierbij het versterken van de eigen kracht van het gezin. Wanneer er grotere problemen spelen, die alleen met meer gespecialiseerde hulp op te lossen zijn, dan verwijst het CJG, in overleg met de ouders, door. Alleen bij hoge uitzondering, als de ontwikkeling van een kind ernstig gevaar loopt, wordt vanuit het belang van het kind gehandeld tegen de wensen van de ouders in.

Deze geschetste handelsewijze moet ervoor zorgen dat er adequate ondersteuning wordt geboden. Het is van groot belang dat hulpverleners zorgvuldig met de ouders en/of de jeugdige communiceren over het zetten van de volgende stappen in het hulpverleningsproces. Op die manier

kunnen misverstanden en argwaan van de kant van ouders en/of de jeugdige voorkomen worden. Juist de wijze van communiceren tussen de hulpverlener en het gezin en/of de jeugdige heeft veel aandacht binnen onder meer de Centra voor Jeugd en Gezin. Van mijn kant draag ik ook het belang van deze zorgvuldige communicatie uit richting de jeugdzondheidszorg en andere sectoren.

Het artikel signaleert ook een teruglopend bezoek aan consultatiebureaus. Dat signaal herken ik niet. Uit het inhoudelijk verslag brede doeluitkering Centra voor Jeugd en Gezin over het jaar 2008 (BMC okt. 2009) dat ik u op 28 oktober toezond (TK 2009–2010, 31 001, nr. 82) blijkt dat het bereik van de JGZ van éénjarigen gemiddeld 97% is. Hieruit blijkt niet dat het bezoek aan consultatiebureaus terugloopt, integendeel. Ook de brancheorganisaties GGD Nederland en ActiZ en de beroepsorganisaties AJN (jeugdartsen) en de V&VN (jeugdverpleegkundigen) hebben mij laten weten geen signalen te zien dat het consultatiebureaubezoek terugloopt. Wel benadrukken zij, dat het vertrouwen van ouders in het CJG en de jeugdzondheidszorg van groot belang is voor het goed ondersteunen van ouders bij het opgroeien en opvoeden van hun kind. De CJG-medewerkers hechten hier zeer aan en doen er alles aan om dit vertrouwen te behouden. Hun ervaring is niet dat dit vertrouwen onder druk staat.

Gelukkig ontvang ik ook veel signalen dat de aanpak van het consultatiebureau/CJG wel goed werkt. Ook Justine Pardoën nuanceert op de site van Ouders Online het bericht in het AD. Ze geeft aan dat ze ouders nooit adviseert om weg te blijven van het consultatiebureau. Waar het om gaat is dat de hulpverleners ook gevoel hebben voor de situatie van de ouders en daar waar mogelijk rekening mee houden. Dat sluit mijns inziens ook goed aan bij het belang dat koepel- en brancheorganisaties hechten aan het vertrouwen van ouders in JGZ/CJG dat nodig is om hen goed te kunnen ondersteunen bij het opgroeien en opvoeden van hun kind.

Tot slot merk ik op dat de meeste kinderen in Nederland gezond en gelukkig opgroeien. De meeste ouders zijn goed in staat om hun kinderen op te voeden en krijgen hierbij ondersteuning uit hun directe sociale omgeving. Voorzieningen in de buurt waar zij wonen, zoals bij voorbeeld een Centrum voor Jeugd en Gezin, kunnen ouders daarbij ondersteunen. Zo kan voorkomen worden dat eventuele problemen escaleren en zwaardere hulp nodig wordt. Op deze wijze worden gezinnen zo goed mogelijk ondersteund bij de opvoeding van hun kinderen.

Ik vertrouw erop dat ik hiermee de vraag van de commissie afdoende heb beantwoord.

De minister voor Jeugd en Gezin,
A. Rouvoet